

[Alfred Jensen.]

Hvis ikke jeg husker fejl, har dette spørgsmål tidligere været behandlet her, og det blev vist også dengang godtgjort, at det ikke har været muligt at skaffe tilfredsstillende forhold for ambassaden, uden at man skred til opførelse af egen bygning. Hvis det er rigtigt, må man naturligvis gå ind for det oprindelige forslag. Jeg kan her tage samme reservation, som jeg har gjort ved andre forhold: at angående beløbet er vi ikke i stand til at afgøre, om det er passende. Men vi har den opfattelse, at ambassaden må have rimelige forhold at arbejde under, og kan de ikke tilvejebringes på anden måde end ved, at man bygger, må man gå ind for det. Det vil altså sige, at vi under disse omstændigheder ikke kan stemme for ændringsforslaget under nr. 441, men vil stemme imod det.

Endelig er der til § 30 stillet forslag om en ny tekstanmærkning, hvorved der gives handelsministeren bemyndigelse til at give garanti for lån og i visse tilfælde at yde lån til egnsudviklingsplaner. Vi har den opfattelse, at de penge, der ofres her, er givet godt ud, og vi ser snarere med glæde på, om der investeres flere midler i dette end færre. Derfor kan vi stemme for denne tekstanmærkning.

Jeg skal dernæst tage fat på de 5 ændringsforslag, som den kommunistiske gruppe har stillet. Nogle af dem er gamle kendinge, et enkelt er nyt.

Ændringsforslag nr. 1 er stillet til § 21, tekstanmærkning nr. 1, vedrørende bestemmelserne om soldaternes lønninger. Jeg har tidligere ikke alene ved behandlingen af finansloven, men også ved behandlingen af andre love kritiseret, at soldaterlønningerne ikke er blevet forhøjet. Så vidt jeg har kunnet konstatere, er der ingen, der vil afvise, at lønningerne skal forhøjes. Man har diskuteret, hvorvidt det rette tidspunkt er inde nu i forbindelse med tredje behandling af finansloven, eller om man skulle vente, til der kom en ny forsvarsordning. Jeg forstår ikke disse betænkeligheder. Det forekommer mig, at man længe har haft en moralsk forpligtelse til at foretage en sådan forhøjelse af de værnepligtige meniges lønninger, og det forekommer mig, at det især i år er nødvendigt, eftersom man i fjor gennemførte forbedringer i samtlige tjene-

stemænds lønninger, herunder også officerernes lønninger. Det er da ganske urimeligt, at man ved afslutningen af det finansår, hvori den nye lønningsslov er trådt i kraft, ikke også tager fat på soldaterlønningerne. Derfor har vi ment det rigtigst også i år at fastslå, at dette problem er til stede, og at det må løses. Vi foreslår det løst på samme måde, som vi har gjort gennem flere år, nemlig ved at der nu bliver én løn for værnepligtige menige, og den skal være 4 kr. pr. dag fra den første dag, de indtræder i hæren. Vi foreslår altså, at den graduering, der findes i tekstanmærkning nr. 1, udgår og erstattes af disse 4 kr. Jeg skal anbefale, at man tager positiv stilling til dette ændringsforslag.

Det næste ændringsforslag er ligeledes til tekstanmærkning nr. 1, denne gang til stk. 2, der drejer sig om hjemsendelsespengene. Det ændringsforslag, vi har stillet, går ud på, at nogle få ord i anden linje udgår, nemlig ordene „efter fradrag af eventuel tjenstlig gæld m. v.“ Vi opfatter hjemsendelsespengene som et beløb, de hjemsendte skal have til brug ved, hvad skal jeg sige, retableringen af det forhold, de havde, før de trådte ind i militærtjenesten, og det er vor opfattelse, at de, der sendes hjem, i de aller, allerfleste tilfælde har brug for en sådan sum penge, og derfor forekommer det os ikke rigtigt, at man foretager nogen reduktion i hjemsendelsespengene. Nu ved jo enhver, at det er almindeligt, at man tilbageholder penge for tabte effekter, munderingseffekter, og hvad det nu kan dreje sig om, og hvis det ikke var andet, så var det måske ikke så slemt, men det drejer sig faktisk om mere, idet det også drejer sig om de sagsomkostninger, adskillige værnepligtige pådrager sig, al den stund de kommer i klammeri med lovgivningen og får en sag på halsen. Det har i adskillige tilfælde medført, at man har tilbageholdt penge til sagsomkostninger, selv for sager, der ikke er færdigbehandlet. Det forekommer os ikke at være rimeligt. Jeg skal ikke komme med de juridiske overvejelser, der kan gøres gældende her. Jeg ønsker blot at sammenligne soldaternes hjemsendelsespenge med feriepenge eller underholdsbidrag, som arbejdsgiverne ikke uden videre kan holde tilbage. Der foreligger også kendelser, hvorefter en kommune